

Zločin u Topčideru – pamtimo!

Beograd, 5. oktobar, 2015.

Dana 5. oktobra 2015. godine prisustvovali smo jedanaestoj godišnjici zločina na Topčideru gde su 2004. godine u vojnom objektu „Karaš“ ubijeni dvojica gardista, Dragan Jakovljević i Dražen Milovanović. Iz ŽUC-a nas je išlo desetak. Oko pola 9 smo pristigli na mesto zločina. Tamo su nas dočekali članovi porodica ubijenih. Preko puta smo zatekli i novinare i kamermane. Sa sobom smo nosili cveće, kao i transparent na kojem je pisalo „Nikada nećemo zaboraviti zločin na Topčideru“. Držali smo transparent, a nakon minuta ćutanja su članovi porodica položili sveće i cveće ispred kapije vojnog objekta. Zatim su se novinari okupili oko roditelja ubijenih, kao i njihovih advokata, koji su im pojedinačno dali izjave. Roditelji su tom prilikom uputili još jedan apel vlastima da se razjasni motiv zločina i da se otkrije ko su počinitelji i da ih se privede pravdi. Nakon izjave roditelja, novinari su zatražili i kratak intervju sa Stašom Zajović. Posle su članovi porodica ušli u vojni objekat „Karaš“. Za to vreme smo položili suzu sa natpisom „Pamtimo - Žene u crnom“, te je svako od nas jedno za drugim prišlo, zapalilo sveću i ostavilo cvet. Kada su iz objekta izašle porodice, otišli smo kod roditelja gardiste Dragana Jakovljevića u Belu Reku, gde je on i sahranjen.

Oko 1 smo stigli na groblje, gde smo posetili Draganovu grobnicu i odali mu počast. Posle toga su nas pozvali kući u selu gde su nas dočekali s ručkom. Tokom ručka smo sa roditeljima i ostalim članovima porodice vodili razgovor o razvoju slučaja, istrazi, veštačenju, kao i važnosti podsećanja javnosti na državni zločin o kojem se još uvek čuti. Imali smo prilike postaviti pitanja koja su nas zanimala o slučaju, kao i o njihovom ličnom mišljenju o celom događaju. Oni su više puta istakli da bez napora i upornosti pokojnog advokata Vladana Batića ne bi se ni dan danas znalo šta se tu ustvari dogodilo. Usput su nas zabavljala deca Draganovog brata, trogodišnji Dragan, koji je dobio ime po svom stricu, i petogodišnja Vanja.

Na kraju dana smo im se zahvalili na gostoprimstvu, kao i oni nama na solidarnosti, i rastali se s njima u nadi da će pravda izaći na videlo.

Aktivistkinje i aktivisti Mreže ŽUC-a Srbije iz Beograda, Leskovca, Kruševca, Subotice i Ukrajine: Jana (Ukrajina), Ljilja, Milka (Leskovac), Slavica (Beograd), Slavica (Kruševac), Staša, Tijana, Tomislav (Subotica/Beograd), Violeta i Vlada.

Izveštaj napisali: Jana i Tomislav

